

da sanud, et temma Herra on Turki wang-
gisse sanud, ja tedda ehk on ka Wangi wi-
dud ehk ta on muul wiisil soia läbbi sur-
ma leidnud.

2.

Hanso Jaak * küllast, oli üks aus ja
truu perremees. Temmal oli pole adra-
maad käes, head wilja-maad, ja heina-
maad ka rohkeste. Ta piddas murret om-
ma maja eest auaste sepärrast siggis tem-
male ka keik. Sel ajal raiskas Ellajas
monned aastad järrestikko Nufki orraksed,
agga temmal ommeti oli wilja kül et tem-
mal tarwis ei olnud Moisa aita kallal-
tulla, peälegi Lojuste sõmist ka. Agga tem-
ma hoidis ka wägga ennast Zomisest eest.
Ühbel Pühapäwal ta oli kirrikus ja Laual
käinud; kojo minnes sai ta kõrtsis monne
Zodikkutte selisi; teine ja teine pakkusid
tem-

45
temmale wägglise Sutäie Wina, temma oli
ni rummal et ta järrestikko nelli Su täit wot-
tis, ja sest ajast sadik ta hakkas jomist ar-
mastama, agga siis läks ka et temma om-
ma Maja eest enam ei woiud öiete hoolt
kanda, temmal keik raisko ja hukka. Süg-
gise, et temma joobnud oli, ja öhto omma
hoost ei korjand, murdis hunt pimmeda öe
ajal temma hobbuse: teise kinni, hõrga ta
minnis et ta saaks kõrtsi wõlla maksta, tei-
ne surri et temmal Lojuste sõmisest pudo oli.
Siiski tedda weel ei karristud moisa poolt,
waid, et temma siitsadik aus perremees oli
olnud, tehti temmale weel abbi, aineti moisa
poolt teine hobbune ja paar Hõrgi. Agga jo ta
üskord oli jomisse kimpis sanud, sepärrast ei
aännud ka tema MoisaLojuste eest enam
hoolt, ja Moisa hobbune surri, teine hõrg lõppes
ka! Naud ta hakkas kartma, ja wottis sedda
rummalat nou pöggeneda, tappis ö'el need
monned lamba-talled, mis tal weel ollid,
ja